UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 624. Bonifacii Pap. V. Annus 7. Heraclii Imp. Annus 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Visual Library

V. *Cum Heraclius ea bene vſus occaſione, intempeſta noctis & pro-fundo ſilentio, delectis equitibus, qui in exercitu robuſtiores eſſent, aliiſque ex iiſdem conſtitutis agminibus, ei qui primum ducebat agmē iubet irruere in Sarbaram, ipſe cum reliquis ſubſecutus. Hora itaque noctis nona progreſſi, nullo obice, omnes quos habuere obuios occide-runt: vnus, ex eis tantum euaſit vnus, qui quod agebatur Sarbaræ nū-ciauit. Quo audito mox nudus ſurgens è lecto nudus nudum pauidus conſcendens equum, fuga ſuæ ſaluti conſuluit, relictis omnibus prin-cipibus & ſatrapis, inſuper & mulieribus cum omnibus impedimen-tis, qui cum ſupra domorum tecta effugium ſibi paraſſent, ſuppoſito igne, omnes cremati ſunt, cæſi alii, alii vero capti, vt pene nullus eua-ſerit ex iis, qui ſub Sarbara militarent. Inuenta ſunt ſpolia ipſius du-cis ex curru Sarbaræ & arma aurata illa quidem omnia, & zona lapidibus pretioſis intexta, ſimul & calcei eiſdem ornamentis æque decori. His omnibus potitus Heraclius, inſperatam victoriam conſe-cutus, eodem in loco tranquillo animo hyemauit.* Hæc ſunt, quæ hoc anno per varios caſus geſta, tum Theophanes, tum reliqui Græcorum Annales fideliter produnt.

VI. Si igitur diuino conſilio ingens illa arbor *a* altis firma radicibus ad Imperium Domini iuſſa præcidi, ad eam ſe-curi licet poſita, haud vno vel altero ictu ſterni potuit, vt in id non vnius vel alterius anni operam inſumi ſatis fue-rit, ſed oportuerit annis pluribus laborare: ita Deo, qui in ſtera imagine & in virtute Romanum exercitum præce-debat, cuncta diſponente, ne eſſent fidentes ſibi ipſis, ne-ve dicerent *b*: *Manus noſtra excelſa fecit hæc omnia.* qui tunc victoriam è manibus præripiebat aliquando cum in mi-litari robore potius fiduciam collocaſſent, contra vero tunc Dei virtus enituit, cum res magis deploratæ videri poſſent: vt hoc anno accidit, cum derelicto Heraclio à ſocialibus copiis, ſatis bene ſibi videri poterat eſſe conſul-tum, ſi cum reliquis ſuis incolumis fines Romanos attin-geret. Ita quidem cum in caſtris primum locum religio ſi-bi vendicat, accidere ſolet, vt ipſe Deus milites ducat.

Dum autem apud Lazos eſſet Heraclius Imperator, magnam amicitiæ coniunctionem iniiſſe cum Cyro La-zorum Epiſcopo, teſtatur Sergius Conſtantinopolitanus Epiſcopus in epiſtola *c* ad Honorium Romanum Ponti-ficem. Fuiſſe illum tunc quidem Catholicum, & poſtea tranſlatum ab eo in Eccleſiam Alexandrinam, quæ ſuo loco dicentur, oſtendent.

IESV CHRISTI
ANNVS 624.

BONIFACII PAP. V. Annus 7. HERACLII IMP. Annus 15.

I. SEquens annus Domini vigeſimus quartus poſt ſexcen-teſimum, duodecima Indictione æque laborioſus fuit Romanis bello Perſico occupatis, quo diuina protectio adfuiſſe cognita eſt Imperatori: vt merito illud Dauidi-cum Heraclio ipſi fuerit occinendum *d*: *Obumbraſti ſuper caput meum in die belli*: cum videlicet caſus tulit, vt cum gi-ganteæ ſtaturæ homine iniret ſingulare certamen, dum in prima acie certare fuerit compulſus. Hæc autem & alia anni huius quomodo ſe habuerint, ex ſæpe citatis Anna-libus accipe:

II. *Anno decimoquinto Imperii, cum exercitu, itinere, quod per Tau-rum montem in Syriam ducit, ſuperato, ſeptimo die poſt exhauſtum magnum laborem, ad Tigrim fluuium peruenit. Inde per Martyro-polim & Amidam itinere facto, exercitum & captiuos quiete refe-cit. Indeq; litteras de rebus ſuis Byzantium miſit, quæ magnum in vrbe gaudium excitauerūt. Sarbaras porro aduerſus eum tendebat. Ideo Heraclius, miſſo militum agmine, clauſtra quibus ad eum iter erat, ſeruare iubet; & ipſe per exitus profectus, qui verſus Orientem ſunt, ſe aduerſus barbaros fert. Tum Nymphio amne traiecto, ad Eu-phratem peruenit. Erat is ponte ex funibus & lana contexto inſtra-tus, quem Sarbaras ſolutum in alteram partem tranſtulit. Ceterum Heraclius vadum fluminis reperit, dum ad ripam eius decurrit. itaq; præter omnium opinionem Euphratem tranſiit menſe Martii.*

III. *Inde occupatis Samoſatis, rurſum Taurum tranſit, & Germa-niciam peruenit, Adanaque peragrata, ad Sarum amnem accedit. Interim Sarbaras, rurſum ponte extento, Euphratem tranſit, Ro-manoſq; inſequitur. Imperator, Saro tranſmiſſo, exercitum quiete relaxat. Venit & barbarus ad alteram fluminis partem; cumque cerneret amnem, pontem, & propugnacula in eo à Romanis occupa-ta, caſtra poſuit. Romani porro incompoſito agmine per pontem ex-currentes, multos Perſas interfecerunt, nequicquam Imperatori mo-nenti obtemperantes, ne ita nullo ordine euagarentur, atque inſidiis hoſtium ſe exponerent. Itaq; non multo poſt à Perſis per inſidias cir-cumuenti, pœnas ſuæ contumaciæ & temeritatis dederunt. Ipſe tunc Imperator ſuis in periculo conſtitutis opem tulit, at quendam gigan-ti ſimilem in medio pontis ſecum congreſſum ferit, inque profluen-tem deturbauit. Cuius caſu reliqui etiam barbari territi, cum fugam facerent, obſiſtente pontis anguſtia, alii in amnem deiecti, alii gladiis interfecti ſunt. Imperator eo tempore paucis quibuſdam ſtipatus, pu-gnam obiit fortitudine, quam pro hominis natura maiore; adeo qui-dem, vt Sarbaras admiratione perculſus, cuidam Coſmæ cognomen-to Margarita dixerit: Vides ne, ô Coſma, Cæſarem (agnoſcebatur e-nim inſignibus Imperatoriis) quanta is audacia prælium ſubit, ſoluſ-que contra tantam multitudinem certat? Nox ſuperueniens prælium diremit. Barbarus autem ſibi metuens, retro abiit. Imperator porro ſuos ad Sebaſteam adducit, ac traiecto Halis flumine, ibi hyemat. Ad Coſrhoes inſania percitus, donaria omnium eccleſiarum, quæ ſub Perſis erant, abſtulit; vtque Heraclio moleſtam rem faceret, Chri-ſtianos omnes ad ſocietatem Neſtorianæ hæreſis adegit.* hæc tunc impius; ſed adeo immanis ſacrilegii cum impietate con-iuncti ſeueritas poſtea pœnas dedit, vt quæ dicturi ſumus palam oſtendent. Hic finis rerum geſtarum anni huius, eiuſdemque quarti belli Perſici. IMPERATOR CVM GIGANTE CONGREDITVR ET SVPERAT.

IV. Sed iam Occidentalem Eccleſiam inuiſamus, quæ hoc anno aucta nouo ſancto coruſcat. Siquidem conſtat au-ctore Beda *f* hoc ipſo anno Mellitum Dorouernienſem Epiſcopum in Anglia virum Apoſtolicum miraculis cla-rum ex hac vita migraſſe, de quo hæc ipſe in fine: *Erat au-tem Mellitus quidem corporis infirmitate, id eſt, podagra grauatus, ſed mentis greſſibus ſanus, alacriter terrena quæque tranſiliens, atque ad cæleſtia regna ſemper amanda, petenda, & quærenda peruolans. Erat carnis origine nobilis, ſed culmine mentis nobilior. Denique vt vnum virtutis eius (vnde cetera intelligi poſſint) teſtimonium refe-ram: tempore quodam ciuitas Dorouernienſis per culpam incuriæ i-gne correpta, crebreſcentibus cœpit flammis conſumi: quibus cū nullo aquarum iniectu poſſet aliquis obſiſtere, iamque ciuitatis eſſet pars vaſtata non minima, atque ad Epiſcopium furens ſe flamma dilata-ret: confidens Epiſcopus in diuinum, vbi humanum deerat auxilium, iuſſit ſe obuiam ſæuientibus & huc illucque volantibus ignium globis efferri.* MELLITI EPISCOPI LAVDES.

V. *Erat autem eo loci, vbi flammarum impetus maxime incumbe-bat, Martyrium beatorum quatuor Coronatorum. Ibi ergo perlatus obſequentium manibus Epiſcopus, cœpit orando periculum infirmus abigere, quod firma fortium manus multum laborando nequiuerat. Nec mora, ventus qui à Meridie flat, vbi incendia ſparſerat, contra Meridiem reflexus, primo vim furoris ſui à læſione locorum, quæ con-tra erant, abſtraxit, ac mox funditus quieſcendo flammis pariter ſo-pitis atq; extinctis compeſcuit. Et quia vir Dei igne diuinæ charitatis fortiter ardebat, qui tempeſtates poteſtatū aeriarum à ſua ſuorumq; læſione crebris orationibus vel exhortationib. repellere conſueuerat, merito ventis flammiſq; mūdialibus prævalere, & ne ſibi ſuiſq; noce-rēt, obtinere poterat. Et hic ergo poſtquā annis quinq; rexit Eccleſiā, Eadbaldo regnante, migrauit ad cœlos, ſepultuſque eſt cum patribus ſuis in ſæpe dicto monaſterio & Eccleſia beatiſſimi Principis Apoſto-lorum, anno ab incarnatione Domini ſexcenteſimo viceſimo quarto, die octauo Calendarum Maiarum.* hactenus de feliciſſimo ſan-cti Melliti ad cœlum tranſitu Beda. Vides ergo in omni-bus mirabilem Deum in ſanctis ſuis, eaſdem diuerſis in locis operari virtutes, de quibus Apoſtolus ad Hebræos *g* ſcribit, nempe quod ſancti per fidem, præter alia magna, extinxerunt impetum ignis in Britannia, & effuga-uerunt aciem gladii eodem pariter an-no in Oriente. MELLITI OBITVS.

a Dan. 4. *b* Deut. 32. *c* Extat Synod. 6. act. 12. *d* Pſal. 139. *f* Bed. lib. 2. c. 7. *g* Heb. 11.